

FLIC¹²

(des)ORDRES

“Cada vegada que algú mor, desapareix una biblioteca”. Per sort, la humanitat ha sabut conservar gran part (encara que no tot) del coneixement real o fictici generat al llarg dels segles deixant empremta dibuixada i/o escrita en els més diversos suports, pedra, paret, paper, paper, roba, plàstic, etc., amb l’ajuda de pals, pics, punters, guix, plomes, llapis, tintes i un llarg etc. d’utensilis; més endavant hem après a registrar-ho de forma sonora i visual, amb moviment o sense.

Podem accedir als coneixements d’una persona fent-la parlar. Consultant i llegint llibres i documents també ens és possible penetrar a l’enorme patrimoni que entre tots hem generat i preservat. Guardar el coneixement en els suports més diversos el transforma en un cabal que no té res d’immaterial. Una materialitat que va significar, de vegades, la seva perdició, com a Alexandria amb l’incendi d’aquella impressionant biblioteca, o a Espanya amb la crema de llibres per part de la Inquisició, o a Alemanya durant el Tercer Reich; fets reals que han inspirat ficcions com, per exemple, la distòpica Fahrenheit 351 de Ray Bradbury.

A molts de nosaltres, com si estiguéssim tocats per la síndrome de Diògenes, ens sembla impossible desfer-nos dels llibres ja que creiem que en qualsevol moment podríem tenir el desig de contemplar-los, tocar-los, obrir-los i, arribat el cas, treure’ls la pols. I, encara que no els puguem llegir tots, els guardem com si fos una col·lecció d’art. I no anem gaire errats. Perquè una col·lecció és una recopilació d’objectes d’una determinada mena, en aquest cas, de llibres.

Hi ha moltes classes d’espais destinats a guardar llibres: vivendes, llibreries, escoles, biblioteques, magatzems i altres llocs. Quan la quantitat de llibres acumulats sobrepasa el coneixement del col·leccionista (que sol ser un individu o un grup tocats per la lectura i la literatura, i qui sap si exercint una professió relacionada amb els llibres com a mestre, llibreter, bibliotecari, mediador literari o altres taxonomies), llavors, dic, quan això passa, és urgent trobar una forma d’ordenació d’aquests documents variats a partir d’un ordre que permeti moure’s-s’hi i trobar el que s’està buscant o, per contra, trobar el que no es persegua.

Des de temps immemorials normes van ser creades (com la classificació decimal o altres modalitats com edats, lectures, autors, editorials i un llarg etcètera) per facilitar l’accés als llibres, ja que l’ordre donat a una col·lecció de llibres determina també la nostra forma de relacionar-nos-hi. Però si sempre s’utilitzen els mateixos paràmetres, nosaltres, com a lectors, correm el risc d’encasellar-nos, perdent de vista que hi ha altres possibles sistemes d’ordenació.

Aquest any, el Flic 12 s’ha proposat experimentar i reflexionar què passa quan, lluny dels estàndards establerts, ordenem els llibres de maneres diferents de les habituals. Això pot canviar les relacions entre lectura i lectors? Allunyant-nos del que és convencional, hem seguit els paràmetres següents:

- Quotidià (històries que poden passar cada dia)
 - Pot passar de tant en tant (històries que poden passar sovint)
 - Extraordinari (històries que van passar una sola vegada)
- més el ja clàssic i indefugible:
- Lectures de la descoberta (o coneixements)

Aquestes categories permeten:

- Convidar a llegir i/o mirar, triar i remoure llibres a fons i decidir en quina categoria encaixen.
- Promoure la conversa sobre l’ordenació dels llibres a examen.
- Incorporar punts de vista heterogenis, posant en evidència la diversitat de vivències i parers.
- Posar de costat diferents gèneres literaris i formats: narrativa, àlbum, poesia, còmic, novel·la gràfica, pop up, leporello.

Aquí ens teniu, doncs, disposats a no sucumbir en el tan humà hàbit de fer les coses seguint els estereotips que el costum ha establert com a indiscutibles. I us hi convidem!

Roser Ros
Directora literària del FLIC Festival

